

Навѣсѣ *м. св.* пахмурю, насуплю;—**очи**, потуплю глаза: Вой-
водата стоѣше до тогава навѣсиль очи въ земята. *Тб. 34.* **Навѣсѣ** са
пахмурюсъ: Навѣсиль ся като стара планина прѣзь Марта. Навѣсиль
ся, като котка на зло врѣмя. *Ч. 190.* На тѣ Робенсыновы думы Петко
ся навѣси. *Р. А. 121.* **Навѣсване** *с. с.* Радостѣта му преобрѣна ся на
навѣсване (*въ мрачно настроеніе*). *ib. 188.*

Нагазѣ *м. св. 1)* перейду въ бродѣ, потопчу, набреду: Кой юнакъ
вода ке нагази Да сѣ помоли на свѣти Никола. *М. 30.* Кираджинѣтъ
сѣ дълѣкъ остенѣ въ рѣка пази воловитѣ, за да не нагазятъ въ ни-
вята. *Зк. 8.* Еднажъ нагазили на едно русско отдѣленіе, на косто ся
помѣчили да ся опрѣтъ *Л. Д. 1870 р. 162.* 2) постигну: Или пакъ ако
е нагазила друга нѣкаква бѣда и погыбелъ веднага калугерети му ся
притекатъ на помощъ. *ib. р. 105.* Нагазило го зло. *190.*

Нагарѣмъ *м. дм.*—джно на ладѣ, обжигаю дно суда. *Бог.*

Нагиздѣ са **Нагиздави** са *м. св. возвр.* наляжусъ, разодрѣ-
нусъ: Слѣдъ като ся нагиздѣхъ и украсихъ сѣ най-скѣпоцѣннитѣ дрѣ-
хы, излѣзохъ отъ кѣще придружена сѣ сѣщата бабичка. *Х. I, 190.* Ху-
баво е да глѣда человекъ българскѣ годеницѣ, украсенъ нагиздавенъ
сѣ два ремѣка жълтицы—да ся враща вечеръ отъ хоро-то сѣ зѣлѣ-
тѣ си, тѣй сѣщо нагиздавени. *Ч. 72.*

Нагинѣ *м. св.* погыбну: Горки-ят Стоян горки-ят Как си на прав-
да нагинѣ. *Д. 48, 52—53.*

Наглави *м. св.* **Наглавявамъ** *м. дм.* найму, нанймаю (*мно-
ихъ*): Наглави Тодоръ овчере,—и говедаре. *М. 134.* Овчере да си на-
главимъ По бегличките сюрѣи. *М. 166.*

Нагласѣ *м. св.* **Нагласямъ** *м. дм. 1)* настрою, настроиваю
(инструментъ): И тѣй душа ми катъ се побунѣ, Гуслата грабвамъ, стру-
нитѣ скѣсвамъ Па я нагласямъ сѣ по нови струни. *Вазовъ. Пѣснопоп-
ка, 4.* 2) положу, кладу на ноты: Нѣкой искусенъ композиторъ да на-
гласи по ноти нѣкои отъ народни-тѣ ни пѣсни. *Л. Д. 1875.* Една хар-
монія ненагласна. *Зк. 42.* 3) аккомпанирую: Тя запѣла една пѣсенъ, до
толкосъ сѣ привлекателность я пѣяла и нагласявала сѣ единъ органъ
спорѣдъ ангелескиятъ си гласъ. *Х. I, 121.* 4) устройю, устраиваю: Господъ,
кой-то всичко е нагласиль мѣдро и съвършено, не е оставиль и тѣхъ
планетажъ безъ мѣсячинѣ. *Л. Д. 1872 р. 112.* Така нагласенъ топлотѣръ.
Него наричатъ Реомюрвъ, зачтото Реомюръ го нагласиль. *Л. Д. 1869*
р. 76. И тѣй нагласихъ ладѣйчето колкото бѣ възможно по-добрѣ; ту-
рихъ му мачѣ и вѣтрило. *Р. С. 81.* Да навари ракия, да нагласи кола,
да намѣле баруть. *Тб. 8.* И азъ гледамъ, чорбаджи, по-скоро да върва,
но и азъ имамъ кѣща, жена и дѣца. Не мога да ги замина дордѣ имъ